

Hospodinův (světo)vládce

Iz 11,1-9 2P 1,16-21

Slova biblických proroctví nám mohou svítit jako svíčka ve tmě. Žijeme ve světě, který je takovým temným místem, o kterém píše apoštol. Temnota světa má mnoho podob. Napětí a nepřátelství mezi lidmi. Vzájemné klamání a obelhávání. Využívání druhých ke svému prospěchu. Přemrštěné ceny. Atd. atd. Do této temnoty nám svítí slova biblických proroctví, jako je to, které jsme právě četli. Jsou to slova, která nám dodávají naději. Připomínají nám, že naše vyhlídky do budoucnosti nemusí být pouze chmurné. Poslední slovo nad našimi životy nebudou mít přítomné problémy a hrozby, ale Bůh. Vše směřuje k viditelnému a trvalému nastolení Božího království. Apoštol zdůrazňuje, že žádné proroctví v Bibli není výsledkem vlastního pochopení skutečnosti na straně člověka, který je zapsal. Nejde o prognózu, tedy předpověď budoucího vývoje, založenou na vyhodnocení dostupných údajů (jako je například předpověď počasí). Biblické proroctví pochází z Božího vnuknutí, z Ducha svatého. Jedná se o světlo vycházející ze zdroje, který přesahuje náš viditelný svět. Vychází od toho, kdo má dokonalý nadhled nade vším, co se v našem světě a v našich životech děje. Když se tohoto slova/světla držíme, může být v našem nitru jasno i tehdy, když je všude kolem temno.

Toto proroctví ohlašuje příchod neobyčejného vládce. Pařez vyvolává představu pokáceného stromu. Je obrazem královského rodu, který ztratil svou moc. Jišaj byl otcem krále Davida (1S 16,1-13), jedná se tedy o davidovskou dynastii. Povstane nový král, který je zde přirovnán k proutku, jenž z pařezu vzejde. Mluví se tu o pařezu Jišajovu, nikoli o pařezu Davidovu. To patrně ukazuje na skutečnost, že tento vládce nebude jen dalším králem z řady potomků Davida, ale kýmisi úplně novým. Bude jakýmsi novým Davidem (srov. Ez 34,23-24). V Iz 11,10 je dokonce nazván „kořen Jišajův“. Je to tedy někdo, kdo je také předchůdcem a původcem celého Davidova rodu i samotného Jišaje. S tímto vládcem prostě přijde něco radikálně nového. Na světě už proběhly všelijaké převraty a revoluce. Kulisy na jevišti dějin se různě přemísťovaly. Žádná z těchto událostí však ve způsobu vládnutí nepřinesla něco *zcela* nového.

Na tomto neobyčejném vládcu spočine duch Hospodinův. Sám Hospodin bude skrze něho vládnout. O tom mluví tři dvojice slov ve verši 2, vyjadřující projevy ducha Hospodinova v životě vladaře. Stručně řečeno, tento král bude moudrý, schopný a zbožný. Bude mít Boží moudrost, Boží sílu, bude důvěrně znát Hospodina a bude k němu mít dokonalou úctu. Bázeň před Hospodinem je zde zdůrazněna.

Touto úctou k Hospodinu bude nový (světo)vládce naprosto prodchnut. Bude touto úctou přímo vonět. V celkovém přístupu k věcem bude s Hospodinem zajedno. My lidé spolu s našimi lidskými vládci býváme prodchnuti všelijakými věcmi. Bázeň před Hospodinem to však často nebývá. A podle toho to pak také mezi námi na světě vypadá.

Kvality krále se budou projevat zejména při rozhodování soudních pří v jeho lidu. Nebude vynášet rozsudky ledabyly, pouze na základě povrchních dojmů. Ale bude rozhodovat spravedlivě. Bude věnovat pozornost záležitostem těch, které mocní tohoto světa často opomíjejí (srov. Iz 10,1-2). Lidé nuzní a chudí, lidé bez ostrých loktů, ti u něho najdou zastání. Slova jeho soudních výroků budou mít moc napravovat věci. Budou mít moc usmrtit ničemného člověka - svévolníka. Ve starozákonních knihách představuje svévolník protiklad spravedlivého (viz např. Ž 37). Svévolníci jsou také jedním z hlavních důvodů, proč je na světě zle. Nový vládce je bude umět odstranit pouhým slovem. Jako křesťané věříme, že proutek z pařezu Jišajova už vzešel. Věříme, že známe jeho jméno a že jeho moc se na světě už projevuje, i když zatím ne tak nápadně. Věříme, že jeho slovo může člověk zaslechnout už dnes. Když toto slovo uslyší svévolník, může se s ním stát zvláštní věc. Svévolník v osloveném člověku zemře a narodí se spravedlivý! (srov. Ř 6,6.11)

Pod vládou nového panovníka nastane na zemi mír a bezpečí. Ve verších 6-8 máme působivé obrazy míru a bezpečí, které za tohoto krále zavládnou. Šelmy a bezbranní býložravci budou spolu pokojně pobývat. Lev bude žrát trávu jako dobytek. Malinké děti si budou moci bezstarostně hrát u děr jedovatých hadů, kteří jim nijak neublíží. Tento obraz má patrně vyjádřit, že se země vrátí do rajského stavu, který byl na počátku. Bible nám ho líčí mimo jiné tak, že všechna zvířata tehdy jedla rostlinnou stravu (srov. Gn 1,30). Je však také možné, že se tu obrazně mluví o lidech, kteří bývají v Bibli ke zvířatům často přirovnáváni (srov. Nu 27,17; Iz 5,29; Ga 5,15). Lidé různého ražení, kteří by spolu za normálních okolností nemohli pokojně žít, toho najednou budou schopni. To je možná větší div, než když levhart nesežere kůzle! Něco z tohoto rajského smíření můžeme zakoušet už dnes, když se novému vládci ve svých životech podřizujeme. Když si odpouštíme a přestáváme si navzájem ubližovat. Svatou horou (v. 9) je míněna chrámová hora v Jeruzalémě, hora Sijón. Za vlády „proutku z pařezu Jišajova“ tam už nikdo nebude páchat zlo a nikdo tam nebude škodit. Dosah nových poměrů však bude daleko širší, zasažen bude celý svět. Vždyť poznání Hospodina bude pokrývat zemi tak, jako vody pokrývají moře. Jakým způsobem pokrývají vody moře? Úplně. Zcela. Právě tak bude jednou všude a všem znám Hospodin. A podle toho to také na světě mezi námi bude vypadat. Haleluja!